

Sygn. akt III RC 5/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący – SSR Liliana Wojciechowska

Protokolant – Katarzyna Babicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2017 r. w Ś.

sprawy z powództwa małoletniego M. B. reprezentowanego przez matkę K. J. (1)

przeciwko P. B.

o alimenty

I zasądza od pozwanego P. B. na rzecz małoletniego powoda M. B. alimenty w kwocie po 2.000 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie, płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – matki K. J. (1), poczynając od dnia 13 stycznia 2017r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego P. B. na rzecz małoletniego powoda M. B. kwotę 3.216 zł (trzy tysiące dwieście szesnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje pobrać od pozwanego P. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 1206 zł (tysiąc dwustu sześciu złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 5/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 stycznia 2017r. małoletni powód M. B. reprezentowany przez matkę K. J. (1), wystąpił o zasądzenie od pozwanego P. B. alimentów w kwocie po 3.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, płatnych do rąk matki powoda wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od marca 2016r. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu wskazano, że powód pochodzi z nieformalnego związku (...), którzy prowadzili wspólne gospodarstwo domowe i mieszkali razem do lutego 2016r. Z uwagi na nadużywanie alkoholu przez pozwanego i liczne awantury matka powoda rozstała się z pozwanym i wyprowadziła razem z małoletnim synem. Obecnie pozwany nie interesuje się synem ani jego potrzebami, nie uczestniczy w wychowaniu małoletniego i od marca 2016r. nie partycypuje w jego utrzymaniu. Pozwany pracuje jako marynarz kontraktowy w spółce (...) LTD z siedzibą (...) i z tego tytułu dochody w wysokości około 12.000 zł miesięcznie. Powód podniósł, że w czasie wspólnego zamieszkiwania pozwany przekazywał

K. J. (1) na jego utrzymanie kwotę 3.500 zł miesięcznie. Małoletni powód M. B. urodził się z niedotlenieniem mózgu, co wymagało i wymaga prowadzenia stałej rehabilitacji. Matka powoda określiła miesięczny koszt utrzymania małoletniego syna na poziomie około 4.500 zł, na którą składają się: dzienny koszt wyżywienia – 25 zł; koszty tygodniowe: zakupu mleka specjalistycznego – 65 zł, nabiału i jaj – 2,50 zł, mięsa – 10 zł, przetworów – 30 zł, owoców – 20 zł, słodczy i przekąsek – 10 zł, kosmetyków i środków pielęgnacyjnych w tym pieluch i kremów – 120 zł; miesięczne wydatki obejmują: wynagrodzenie dla opiekunki – 800 zł, zabawki dla dziecka – 50 zł, rozrywka w tym sala zabaw – 100 zł, wizyty lekarskie – 100 zł, leki – 100 zł. Przypadający na małoletniego koszt utrzymania mieszkania wynosi 200 zł. Na zakup spodni, butów, swetrów i kurtek dla małoletniego syna w skali roku matka powoda wydaje 1.200 zł. Dodatkowo do kosztów utrzymania M. B. należy doliczyć udział w utrzymaniu samochodu i zakupie paliwa. Matka powoda pracuje na pełny etat na terenie Niemiec i osiąga wynagrodzenie miesięcznie w kwocie 1.010 euro. Małoletni M. B. pozostaje pod wyłączną opieką matki, która czyni osobiste starania o jego utrzymanie, wychowanie i pielęgnację. W celu zapewnienia dotychczasowego poziomu życia, matka była zmuszona do zaciągnięcia pożyczki na jego bieżące utrzymanie.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew oraz nie stawiał się na rozprawę w Sądzie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. (1) i P. B. poznali się w G. w 2013r. i stworzyli nieformalny związek w trakcie którego (...) urodził się syn M. B.. Matka małoletniego i pozwany razem wychowywali dziecko i wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe. Strony w tym okresie żyły na wysokim poziomie, pozwany nie protestował, gdy K. J. (1) wydawała na syna 3.000 – 4.000 zł miesięcznie. Pozwany był rozrzutny i na swoje potrzeby potrafił wydać dziennie 500 zł. Matka powoda rozstała się z pozwanym w lutym 2016r. z powodu nadużywania alkoholu przez P. B. i konfliktów do jakich dochodziło na tym tle. Po rozstaniu z pozwanym matka małoletniego w dniu 9 lutego 2016r. pożyczyła od koleżanki A. J. kwotę 6.000 zł. Pożyczka po miesiącu w dniu 8 marca 2016r. została w całości spłacona. Od marca 2016r. K. J. (1) wraz z małoletnim synem nie mieszkają wspólnie z pozwanym. Matka małoletniego wyprowadziła się z synem z G. i wróciła do Ś. do byłego męża D. J. i starszej córki O. J..

Bezsporne, a nadto zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda k. 108-111, umowa pożyczki – k. 8-10

Matka małoletniego powoda z byłym mężem wynajmują trzypokojowe mieszkanie o powierzchni 53 m² za które płacą czynsz najmu w wysokości 1.300 zł miesięcznie. Rachunki za wodę są wliczone w czynsz, rachunki za prąd wynoszą miesięcznie – 130 zł, gaz miesięcznie – ok. 110 zł, telefon miesięcznie – 60 zł. Łącznie koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 1.600 zł. Koszt utrzymania mieszkania na każdego domownika (cztery osoby) wynosi ok. 400 zł. Dodatkowo matka powoda wydaje miesięcznie na: kosmetyki, chemię i środki czystości – 300 zł, obuwie – 300 zł, lekarzy i leki – 160 zł, karnet na siłownię – 100 zł oraz sezonowy koszt utrzymania samochodu – 500 zł i roczne ubezpieczenie – 800 zł. Spłaca również kredyt hipoteczny za mieszkanie własnościowe w G. – z miesięczną ratą w wysokości 400 zł i kredyt hipoteczny za działki budowlane w B. – z miesięczną ratą około 800 zł. K. J. (1) nie wynajmuje mieszkania w G., które wystawione jest na sprzedaż za cenę 490.000 zł i nie wydzierżawia posiadanych działek. Wydatki związane z utrzymaniem starszej córki O. ponosi były mąż D. J.. K. J. (1) płaci tylko za wizyty córki u psychiatry w kwocie 100 zł miesięcznie, ponieważ starsza córka potrzebuje obecnie terapii z powodu opuszczenia przez matkę rodziny na okres dwóch lat.

Dowody:

zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda k. 108-111, k. 151-154

Powód M. B. urodził się z niedotlenieniem okołoporodowym mózgu co wiązało się z częstymi wizytami u lekarzy i prowadzeniem rehabilitacji. Koszt rehabilitacji wynosił ok. 1.000 zł miesięcznie. Powód trafił w trzeciej dobie życia do (...) z powodu drgawek i niewydolności oddechowej, jego stan przy przyjęciu był określony jako ciężki. Rozpoznano u niego niedotlenienie okołoporodowe, niewydolność oddechową, złamany obojczyk i drgawki noworodkowe. Wypisany

został do domu w 16 dobie życia w ogólnym stanie dobrym. Powód ma również stwierdzoną szpotawość kolan, nie wymaga jednak obecnie żadnej rehabilitacji.

Dowody:

- zaświadczenie z systemu (...) - SAD – k. 24-25
- dokumentacja medyczna M. B. – k. 117-140
- odpis skróconego aktu urodzenia – k. 35

Obecnie małoletni M. B. skończył dwa i pół roku. Matka powoda na jego utrzymanie w miesiącu ponosi następujące wydatki: za żłobek - 323,75 zł i za wyżywienie w żłobku - 166,50 zł, wynagrodzenie opiekunki małoletniego – 600 zł, wyżywienie w domu: w tym dieta bogata w owoce (maliny, borówki) i warzywa – 300 zł, odzież – ok. 100 zł, wizyty u lekarzy – ok. 200 zł miesięcznie, pieluchy – 140 zł, kosmetyki na atopowe zapalenie skóry – ok. 70 zł, wyjście raz w tygodniu na basen w A. w (...) – ok. 30 euro za cały dzień dla dziecka i opiekuna (miesięcznie – 120 euro), karnet miesięczny na (...) na kiju” – 80 zł oraz buty i kapcie ortopedyczne, dwie pary specjalistycznych kapci i dwie pary butów po 120 zł każda, raz na pół roku (80 zł miesięcznie). Miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda plus przypadający na jego udział w kosztach utrzymania mieszkania (400 zł) wynosi łącznie ok. 2.940,25 zł. Małoletni jest dzieckiem chorowitym, ma obniżoną odporność, ostatnio z powodu powiększonych węzłów chłonnych stwierdzono u niego mononukleozę, oprócz tego zachorował na półpasiec.

Dowody:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – k. 108-111, k. 151-154
- zaświadczenie z żłobka miejskiego – k. 73
- oświadczenie wystawione przez s.c. (...) – k. 47
- potwierdzenie zapłaty opiekunce małoletniego – k. 47
- rachunki i faktury- k. 47,
- pokwitowania - k. 47,
- pisma z gabinetu ortopedycznego- k. 47,
- potwierdzenia operacji k. 61- 72

Pozwany P. B. urodził się (...) w S., pracuje jako marynarz na stanowisku trzeciego inżyniera w (...) LTD z siedzibą na (...). Miesięczne całkowite wynagrodzenie wynosi 2.980 euro co w przeliczeniu na polskie złote wynosi około 12.000 zł. Pozwany ma stałe miejsce zamieszkania w Ś. przy ulicy (...) nr lokalu (...). Sąd Rejonowy (...) w sprawie (...) za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości skazał pozwanego na grzywnę oraz orzekł 3 letni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Od momentu rozstania z K. J. (1) pozwany nie interesuje się synem i nie uczestniczy w życiu dziecka. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda poinformowała pozwanego o postanowieniu o zabezpieczeniu w przedmiocie alimentów, ale pozwany stwierdził, że jedzie do S. podpisać kolejny kontrakt i ma „ mu nie zawracać głowy”. Matka małoletniego powoda spotkała się z pozwanym w jego mieszkaniu w Ś. na ul. (...) w kwietniu i rozmawiała o pozbawieniu uczestnika władzy rodzicielskiej i na temat alimentów. Matka powoda poinformowała go że zamierza złożyć w Sądzie wniosek o pozbawienie władzy rodzicielskiej i wówczas pozwany się sprzeciwił. Powiedział że chce o tym porozmawiać, miał zadzwonić i umówić się na spotkanie w weekend ale nie zadzwonił.

Dowody:

- zaświadczenie z systemu (...) (...) – k. 38-43
- pismo K. w Ś. – k. 141
- wyciąg z rachunku bankowego - k. 11, 34, 90-105
- pisma z Banku (...) k. 89
- informacja z K. – k. 76-77
- kontrakt k. 12-21, 48-60
- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – k. 108-111, k. 151-154

K. J. (2) z domu S. urodziła się (...) w Ś., pracuje jako pomoc kuchenna w (...) Hotel GmbH w O. Z.. Jest zatrudniona od 1 sierpnia 2016r. i jej pensja podstawowa wynosi 1532,23 euro miesięcznie brutto (1100 euro netto), co w przeliczeniu na polskie złote wynosi około 4.400 zł.

Dowody:

- zaświadczenie z systemu (...) (...) – k. 22-23
- zaświadczenia o zarobkach k 32-33
- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda k. 108-111, k. 151-154

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o zasądzenie alimentów małoletniego M. B. zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści powołanych dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Nadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, które zasługiwały na nadanie im waloru wiarygodności w zakresie powyżej poczynionych ustaleń faktycznych, albowiem w tej części jej zeznania korespondowały z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które z powyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za w pełni wiarygodne.

Powództwo małoletniego powoda zostało oparte o art. 133 § 1 k.r.o. zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy przy tym wskazać, iż stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda M. B. oraz wskazany udział pozwanego P. B. w zaspokajaniu tych potrzeb wymagał zasądzenia alimentów w kwocie 2.000 zł miesięcznie.

W tym miejscu w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wątpliwości Sądu – w świetle dowodów przeprowadzonych w toku postępowania oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – nie budził fakt, iż usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda opiewają na kwotę ok. 3.000 zł miesięcznie. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że to matka powoda sprawuje bezpośrednią opiekę nad synem, pozwany zaś od momentu rozstania nie

interesuje się dzieckiem i nie łoży na jego utrzymanie. Powyższe oznacza, iż małoletni ma ośrodek życiowy przy matce, a tam samym dla ustalenia kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego powoda miarodajne były m.in. koszty związane z utrzymaniem mieszkania, w którym zamieszkuje on z matką.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość czynszu najmu, opłaty eksploatacyjnej, koszty związane z zakupem energii elektrycznej oraz związane z wykupieniem dostępu do Internetu w mieszkaniu, w którym zamieszkuje małoletni powód wraz z matką – przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i zawodowego odnoszących się do cen i poziomu zużycia przedmiotowych dóbr – nie są zbyt wygórowane. W konsekwencji należy uznać, iż kwota 400 zł – jako udział przypadający na małoletniego powoda w kosztach utrzymania mieszkania (tj. $1/4 \times 1600$ zł wszystkich opłat eksploatacyjnych; opłat za energię elektryczną oraz opłaty za Internet i telefon oraz czynszu najmu) – jest w całości wydatkiem usprawiedliwionym w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkiem, który winien być pokrywany przez rodziców małoletniego dziecka.

Następnie należy podnieść, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., to nie tylko potrzeby elementarne – polegające na zapewnieniu minimum egzystencji – ale chodzi tu także o stworzenie uprawnionemu warunków umożliwiających jego rozwój intelektualny, społeczny, fizyczny oraz zdobycie wykształcenia. W tym kontekście wątpliwości Sądu nie budził fakt, iż usprawiedliwionymi wydatkami związanymi z utrzymaniem małoletniego powoda są kwoty: za żłobek - 323,75 zł i za wyżywienie w żłobku - 166,50 zł, wynagrodzenie opiekunki małoletniego – 600 zł, która zajmuje się powodem kiedy matka pracuje na drugą zmianę lub w weekendy.

Ponadto do kategorii wydatków związanych ze stworzeniem uprawnionemu warunków umożliwiających jego rozwój intelektualny, fizyczny, społeczny oraz zdobycie wykształcenia należy doliczyć kwoty: wyjazdu na basen do A. 30 euro tygodniowo (basen w Ś. nie jest przystosowany dla małych dzieci i jest zamknięty w okresie wakacji), jednakże jego koszt wynosi dla dziecka i opiekuna na cały dzień wynosi 30 euro (a nie 40 euro jak wskazywała matka powoda), a nadto uzasadniony jest koszt 80 zł tytułem zakupu karnetu do bawialni.

W odniesieniu do powyższych wydatków należy wskazać, iż konieczność ich ponoszenia – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – jest obligatoryjna przy uwzględnieniu wieku i związanych z tym potrzeb małoletniego powoda. W szczególności należy wskazać, że skoro alimenty mają zapewniać odpowiednie warunki również do rozwoju fizycznego, to wątpliwości Sądu nie budził fakt, iż małoletni winien i może uczęszczać na basen i korzystać z placu zabaw.

Podsumowując, wszystkie powyższe wydatki – w sposób pośredni, czy też bezpośredni – służą ogólnie pojętemu rozwojowi małoletniego powoda, a zatem są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Jednocześnie należy wskazać, iż wysokość przedmiotowych wydatków – w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – nie jest wygórowana i odpowiada wysokości cen towarów i usług obowiązujących na lokalnym rynku.

Kolejno należy podnieść, iż skoro w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. usprawiedliwione są wydatki na zaspokajanie innych aniżeli elementarnych potrzeb, to tym bardziej usprawiedliwione będą wydatki na zaspokajanie elementarnych potrzeb małoletniego powoda, tj.: ok. 70 zł tytułem zakupu żywienia w żłobku (ok. 166 zł miesięcznie); 300 zł tytułem zakupu pożywienia (poza zakupionym w żłobku tj. dieta bogata w owoce i warzywa); 70 zł tytułem kosztów zakupu kosmetyków na atopowe zapalenie skóry, 140 zł na pieluchy, 100 zł tytułem kosztów zakupu odzieży, oraz specjalistycznego ortopedycznego obuwia ze względu na szpotowatość stopy - ok. 80 zł miesięcznie.

W odniesieniu do przedmiotowych wydatków należy również wskazać, iż – zdaniem Sądu – powyżej wymieniona wysokość wydatków na zakup odzieży, obuwia, kosmetyków, środków czystości nie była wygórowana. Wygórowana natomiast była wskazana przez matkę małoletniego powoda kwota żywienia poza żłobkiem na które rzekomo przeznacza 700 zł miesięcznie. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – powyższa kwota nawet uwzględniając dietę bogatą w owoce (maliny i borówki) oraz warzywa, które bardzo lub małoletni, a która odpowiada wysokości cen towarów i usług obowiązujących na lokalnym rynku, jest co najmniej dwukrotnie zawyżona i przekracza usprawiedliwionym potrzebom 2,5-letniego powoda M. B., tym bardziej że małoletni ma również zapewnione wyżywienie w żłobku. Mając na względzie, że małoletni urodził się z okołoporodowym niedotlenieniem mózgu i

potrzebował długiej rehabilitacji, a obecnie jest dzieckiem chorowitym, ma obniżoną odporność i często potrzebuje konsultacji lekarskich Sąd za usprawiedliwiony wydatek uznał wizyty lekarskie średnio w kwocie około 200 zł miesięcznie (2 wizyty po 100 zł miesięcznie). Reasumując należy wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniego powoda M. B. opiewają na kwotę około najmniej ok. 3000 zł miesięcznie i w takim zakresie winny być pokrywane przez osoby zobowiązane do alimentacji dziecka w pierwszej kolejności, tj. przez rodziców dziecka. W odniesieniu do zeznań K. J. (1) to Sąd uznał je za niewiarygodne w tej części, w której przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zawyżała koszty jego miesięcznego utrzymania wskazując że opiewają one na średnią kwotę ok. 4.500 zł miesięcznie, tym bardziej że sama przyznała, że obecnie małoletni nie potrzebuje i nie chodzi na żadną rehabilitację.

W tym miejscu szczególnego podkreślenia wymaga okoliczność, iż przyjęta przez Sąd kwota 3.000 zł tytułem miesięcznego utrzymania małoletniego w świetle zasad doświadczenia zawodowego – znacząco przewyższają średnie, miesięczne koszty utrzymania osób małoletnich na terenie Ś. i okolic. Niemniej – w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie – należy jednoznacznie stwierdzić, iż do czasu wspólnego zamieszkiwania małoletniego powoda z rodzicami miał on zapewnione warunki bytowe, leki, kosmetyki i pieluchy, odzież, obuwie, wyżywienie, wypoczynek w wymiarze znacznie przewyższającym średnią ilość i wartość ww. dóbr, usług w porównaniu do swoich rówieśników ze względu na status majątkowych jego ojca P. B., który sam prowadził życie na wysokim poziomie i nie liczył się z wydatkami. Powyższe okoliczności obliżowały Sąd do utrzymania dotychczasowego poziomu życia małoletniego powoda poprzez zasądzenie od pozwanego alimentów w odpowiedniej wysokości.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przekładając powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż małoletni powód ma dopiero 2,5 roku, a więc konieczność oraz możliwość osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie jest duża. Matka małoletniego poza finansowym zaspokajaniem potrzeb dziecka – wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie syna w czasie, w którym nie przebywa on w żłobku i nie jest pod pieczę zatrudnionej opiekunki.

Przechodząc do kwestii możliwości zarobkowych oraz majątkowych osoby zobowiązanej do alimentacji należy wskazać, iż wątpliwości Sądu nie budził fakt, że pozwany może i powinien łożyć na swojego małoletniego syna M. B. alimenty w kwocie po 2.000 zł miesięcznie.

Należy wskazać, iż pozwany jest osobą stosunkowo młodą, która pracuje jako marynarz kontraktowy i z tego tytułu osiąga miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 12.000 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, oczywistym jest stwierdzenie, że możliwości zarobkowe i majątkowe osoby o ww. cechach i posiadanym majątku pozwalają jej na partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka kwotą 2000 zł miesięcznie. Skoro pozwany P. B. nie zwalnia się w całości z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie syna, a nadto w ogóle nie sprawuje nad nim osobistej pieczy, to winien na poziomie 2.000 zł miesięcznie uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletniego powoda.

Powołana kwota 2.000 zł pokrywa w odniesieniu do małoletniego M. B. ok. 2/3 kosztów związanych z jego utrzymaniem, bowiem Sąd uznał, że matka powoda która zarabia średnio ok. 4400 zł miesięcznie może partycypować w jego utrzymaniu w 1/3 tj. kwocie około 1.000 zł miesięcznie. Sąd uznał, że miesięczne wydatki K. J. (1) związane z własnym utrzymaniem, a nawet spłatą kredytów hipotecznych wynoszą około 3.000 zł miesięcznie, a ponadto koszt utrzymania starszej córki O. niemal w całości, oprócz wizyt u psychiatry ponosi były mąż przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, z którym obecnie prowadzi ona wspólne gospodarstwo domowe. Matce małoletniego powoda pozostaje do dyspozycji miesięcznie kwota około 1.400 zł. Należy mieć na uwadze, że dodatkowo matka powoda posiada wartościowe działki gruntu i mieszkanie w G., które stoi puste i którego nie wynajmuje, a z czego

mogłaby osiągać dodatkowy dochód. W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zawyżyła swoje wydatki o comiesięczną wymianę oleju w samochodzie i dodatkowe koszty naprawy samochodu poza jego kosztami eksploatacji, ubezpieczeniem i paliwem, które Sąd uwzględnił w jej kosztach utrzymania.

W ocenie Sądu, pozwany winien w znaczącej części pokrywać koszty utrzymania małoletniego powoda, albowiem to właśnie on – gdy strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe – ponosił w zasadniczej mierze wydatki związane z zapewnieniem dziecku takiego poziomu życia, jaki ujawnił się podczas postępowania dowodowego w niniejszej sprawie.

Kolejno należy wskazać, iż zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c., sąd wydaje wyrok, biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W ocenie Sądu – o ile były podstawy, aby zasądzić alimenty od dnia wniesienia pozwu, o tyle nie było podstaw, aby uznać, że roszczenie o alimenty należało zasądzić z datą wsteczną za okres sprzed jego wniesienia od marca 2016r. W tym miejscu należy jeszcze wskazać, iż możliwość zasądzenia świadczeń alimentacyjnych za okres poprzedzający wytoczenie powództwa jest ograniczona, ponieważ istnieje tylko wtedy, gdy po stronie uprawnionego do alimentacji pozostały z tego okresu niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte względem osoby trzeciej na zaspokajanie tych potrzeb (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1125). W kontekście powyższych ustaleń i zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, iż „spłaciła w całości pożyczkę w marcu 2016r. „ to uprawnionym jest stwierdzenie, że strona powodowa nie mogła skutecznie domagać się alimentów za okres sprzed wytoczenia powództwa, skoro jakiegokolwiek zaległości co do wydatków i potrzeb małoletniego nie zostały wykazane przez stronę powodową. W niniejszej sprawie pozwany co prawda nie łożył na utrzymanie syna, przedstawicielka ustawowa zaciągnęła pożyczkę u koleżanki na jego utrzymanie, jednakże alimenty służą zaspokajaniu bieżących potrzeb małoletniego, które zostały spełnione. Jak wynika z przedłożonej umowy pożyczki zobowiązanie zostało spłacone w marcu 2016r. a matka powoda nie wykazała, że jakies potrzeby małoletniego nie zostały zaspokojone albo że nadal spłaca zaciągnięte na ten cel zobowiązania.

W zakresie przewyższającym zasądzoną kwotę 2.000 zł tytułem alimentów powództwo podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku).

W związku z tym, że pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i nie brał udziału w postępowaniu Sąd zgodnie z art. 339 k.p.c. wydał wyrok zaoczny po sprawdzeniu adresu pozwanego wynikającego z zawartego przez niego kontraktu oraz wywiadu środowiskowego z Policji, która ustaliła, że pozwany pod wskazanym w pozwie adresie stale zamieszkuje. W myśl przepisu art.339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2 k.p.c.).

W związku z tym, że Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego powziął wątpliwości co do wskazywanych w pozwie miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego powoda wskazywanych na 4.500 zł, powództwo zostało w części oddalone.

Z tych też względów orzeczono, jak w punktach I, II wyroku.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm. – cyt. dalej jako u.k.s.c.), nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie zaś do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż alimenty zostały zasądzone na kwotę 2000 zł, to należało uznać, iż nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w niniejszej sprawie na kwotę zł. Zgodnie bowiem z art. art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową

pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu (2.000 zł x 12 miesięcy x 5 %). Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kwoty 1206 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Mając powyższe na względzie orzeczono, jak w punktach IV wyroku.

Koszty zastępstwa procesowego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, który był reprezentowany przez matkę- zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata, a uwzględniając że małoletni powód wygrał proces w 67% to w takim zakresie Sąd zasądził na jego rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z art.100 k.p.c. oraz zgodnie z § 4 ust.1 pkt 9 w zw. z ust.4 w zw. z § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie koszty zastępstwa procesowego za reprezentowanie małoletniego powoda przez zawodowego pełnomocnika opiewały w odniesieniu do żądania alimentów na kwotę 4.800 zł. W związku z powyższym pozwany winien był – w zakresie, w którym przegrał niniejszą sprawę – zwrócić pełnomocnikowi małoletniej powódki kwotę 3.216 zł (67% x 4.800 zł).

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie V wyroku.